ישי, אהובנו היקר / ריבה, אשתו

דברים בהלוויה

היה פה בינינו אדם מיוחד במינו, שאין שני לו ואין לו תחליף - עליז, עם עיניים בורקות משמחה, כל כולו אגדה קסומה.
אמרנו תמיד על ישי, אהובנו הנדיר, שהוא "שיבולת ירוקת העין", שלמרות שהייתה הכי נמוכה - בלטה יותר מכולן ב"אלומה" - שמה של הקבוצה שלו. לימים, בגר והצטיין בכל: התעמלות, משחק, מחול ושירה. אחר כך הפליא בהיותו צנחן "שרוף" ומסור.

זכות עצומה לכם, קהילת עין השופט, ש"נוצר" ונברא בה אדם / אגדה ייחודית. כעת גם נאמר, שמבחינתנו הוא כוכב נדיר ומיוחד, שפבה ברקיע ארצנו ואף בתבל כולה.

הוא הוקיר אותכם מאוד ואהב את כולכם אהבת אין קץ. מבחינתו, כפי שהציג זאת בהיכרותנו - "זהו המקום היפה והמושלם, אפוף הוד והדר הכי הכי בעולם" (ציטטה מפיו).

מחמם מעט את ליבנו, וגם לדעת רופאיו, איך ישי התגבר בעוצמה עילאית על תחלואיו וסבלו, שאותם הסתיר תדיר, והשתדל להיות אותו בחור חזק ומלא און, חרף סבלו הרב.

אוי ישי, אהובנו היקר, כל כך לא הולם אותך לעזוב כך את היקום שבורך בך. נחזור ונאמר: אין, אין לך תחליף.
כל כך התגאית לומר שאתה חקלאי, עובד אדמה בכל רמ"ח אבריך.
כעת נטמון אותך בעפרה של אותה אדמה, שבורכה כל העת על ידך.

קשה לנו להיפרד ממך, אהובנו. אנו לא חדלות לאהוב ולהעריץ אותך ומודות על ייחודך - יקר שלנו.
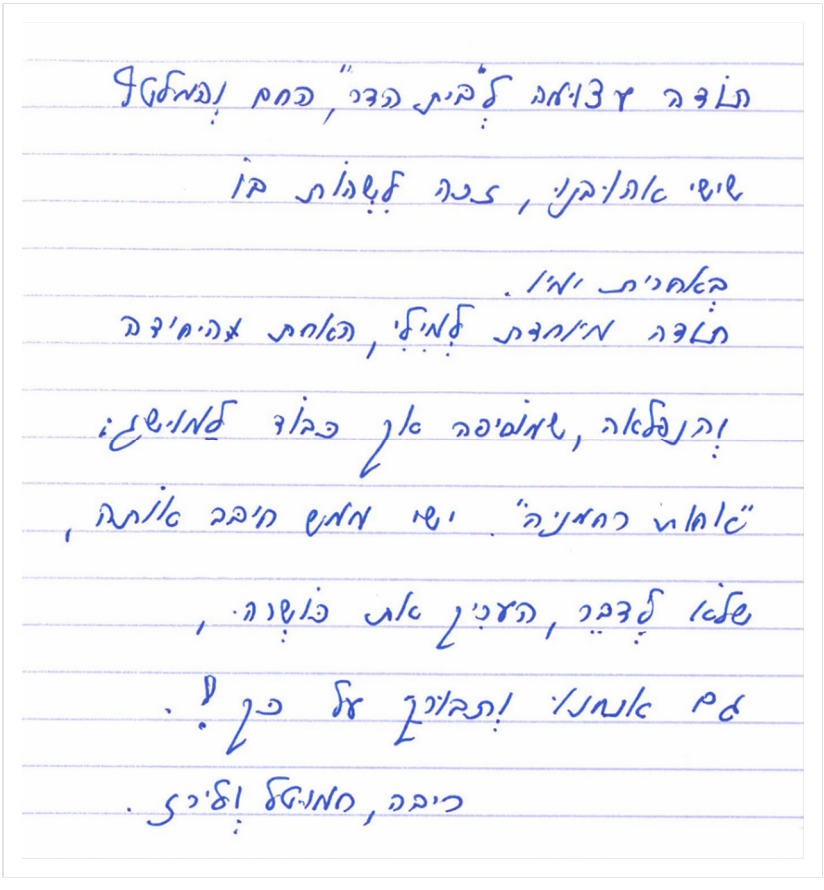
העולם שבורך בך, החסיר נתח משמעותי בלכתך.